

123 nhận định văn học hay và ngắn

1. Xét đến cùng, ý nghĩa thực sự của văn học là nhân đạo hóa con người.

(Đề thi HSG văn toàn quốc bảng B năm 1996)

2. Niềm vui của nhà văn chân chính là niềm vui của người dẫn đường đến xứ sở cái đẹp.

(Pautopxki)

3. Nói nghệ thuật tức là nói đến sự cao cả của tâm hồn. Đẹp tức là một cái gì cao cả. Đã nói đẹp là nói cao cả. Có khi nhà văn miêu tả một cái nhìn rất xấu, một tội ác, một tên giết người nhưng cách nhìn, cách miêu tả phải cao cả.

(Nguyễn Đình Thi)

4. Văn chương có loại đáng thờ và không đáng thờ. Loại không đáng thờ là loại chuyên chú ở văn chương. Loại đáng thờ là loại chuyên chú ở con người.

(Nguyễn Văn Siêu)

5. Cuộc bể dâu mà con người nhìn thấy trong văn thơ dân tộc là máu trong trái tim của người nghệ sĩ.

(Tố Hữu)

6. Nhà văn phải là người đi tìm găng đi tìm những hạt ngọc ẩn giấu trong bề sâu tâm hồn của con người.

(Nguyễn Minh Châu)

7. Tôi muốn tác phẩm của tôi giúp mọi người trở nên tốt, có tâm hồn thuần khiết, tôi muốn chúng góp phần gợi dậy tình yêu con người, đồng loại và ý muốn đấu tranh mãnh liệt cho những lí tưởng của chủ nghĩa nhân đạo và sự tiến bộ của loài người.

(Sô – Lô – Khốp)

8. Công việc của nhà văn là phát hiện ra cái đẹp ở chỗ không ai ngờ tới, tìm cái đẹp kín đáo và che lấp của sự vật, để cho người đọc một bài học trông nhìn và thưởng thức.

(Thạch Lam)

9. Văn học làm cho con người thêm phong phú, tạo khả năng cho con người lớn lên, hiểu được con người nhiều hơn.”

(M. L. Kalinine)

10. Mỗi tác phẩm phải là một phát minh về hình thức và khám phá mới về nội dung.

(Lê-ô-nít Lê-ô-nốp)

11. Cái quan trọng trong tài năng văn học và tôi nghĩ rằng cũng có thể trong bất kì tài năng nào, là cái mà tôi muốn gọi là tiếng nói của riêng mình.

(Ivan Tuốc-ghe-nép)

12. Nếu tác giả không có lối đi riêng thì người đó không bao giờ là nhà văn cả... Nếu anh không có giọng riêng, anh ta khó trở thành nhà văn thực thụ.

(Sê-khốp)

13. Nghệ thuật không cần phải là ánh trăng lừa dối, nghệ thuật không nên là ánh trăng lừa dối, nghệ thuật chỉ có thể là tiếng đau khổ kia thoát ra từ những kiếp lầm than.

(Nam Cao)

14. Văn chương có loại đáng thờ và loại không đáng thờ. Loại không đáng thờ là loại chỉ chuyên chú ở văn chương, loại đáng thờ là loại chuyên chú ở con người.

(Nguyễn Văn Siêu)

15. Tất cả mọi nghệ thuật đều phục vụ cho một nghệ thuật vĩ đại nhất là nghệ thuật sống trên trái đất.

(Béc-tôn Bréch)

16. Một nhà văn thiên tài là người muốn cảm nhận mọi vẻ đẹp man mác của vũ trụ.

(Thạch Lam)

17. Sống đã rồi hãy viết, hãy hoà mình vào cuộc sống vĩ đại của nhân dân.

(Nam Cao)

18. Một nhà nghệ sĩ chân chính phải là nhà nhân đạo trong cốt tuỷ.

(Sê-khốp)

19. Nhà văn phải là người thư kí trung thành của thời đại.

(Ban-dắc)

20. Văn học, đó là tư tưởng đi tìm cái đẹp trong ánh sáng.

(Charles DuBos)

21. Nhà văn phải biết khơi lên ở con người niềm trắc ẩn, ý thức phản kháng cái ác; cái khát vọng khôi phục và bảo vệ những cái tốt đẹp.

(Ai-ma-tốp)

22. Văn học giúp con người hiểu được bản thân mình, nâng cao niềm tin vào bản thân mình và làm nảy nở ở con người khát vọng hướng tới chân lí.

(M. Go-rơ-ki)

23. Cuộc sống còn tuyệt vời biết bao trong thực tế và trên trang sách. Nhưng cuộc sống cũng bi thảm biết bao. Cái đẹp còn trộn lẫn niềm sầu buồn. Cái nên thơ còn lóng lánh giọt nước mắt ở đời.

(Nguyễn Văn Thạc)

24. Tôi hãy còn một trái tim, một dòng máu nóng để yêu thương, cảm thông và chia sẻ.

(Dostoevski)

25. Chi tiết làm nên bụi vàng của tác phẩm.

(Pauxtopxki)

26. Con hãy lắng nghe nỗi buồn của cành cây héo khô, của chim muông què quặt, của hành tinh lạnh ngắt. Nhưng trước hết con hãy lắng nghe nỗi buồn của con người.

(Nadimetlicmet)

27. Văn học là nhân học (M. Gorki)

(Hồ Chí Minh)

28. Văn học đối với tôi là một hiện tượng đẹp đẽ nhất trên thế giới.

(Pau-tốp-xki)

29. Văn học là tấm gương lớn di chuyển dọc theo đường đời.

(Xtăng-đan)

30. Một tác phẩm nghệ thuật chân chính không bao giờ kết thúc ở trang cuối cùng.

(Con tàu trắng, Ai-ma-tốp)

31. Văn chương trước hết phải là văn chương, nghệ thuật trước hết phải là nghệ thuật.

(Nguyễn Tuân)

32. Tình huống là một lát cắt của sự sống, là một sự kiện diễn ra có phần bất ngờ nhưng cái quan trọng là sẽ chi phối nhiều điều trong cuộc sống con người.

(Nguyễn Minh Châu)

33. Văn học làm cho con người thêm phong phú, tạo khả năng cho con người lớn lên, hiểu được con người nhiều hơn.

(M. L. Kalinine)

34. Một nhà văn thiên tài là người muốn cảm nhận mọi vẻ đẹp man mác của vũ trụ.

(Thạch Lam)

35. Văn học, đó là tư tưởng đi tìm cái đẹp trong ánh sáng.

(Charles DuBos)

36. Nghệ thuật là sự vươn tới, sự níu giữ mãi mãi. Cái cốt lõi của nghệ thuật là tính nhân đạo.

(Nguyễn Ngọc)

37. Cốt lõi của lòng nhân đạo là lòng yêu thương. Bản chất của nó là chữ tâm đối với con người.

(Hoài Chân)

38. Một tác phẩm nghệ thuật là kết quả của tình yêu.

(L. Tôn-xtôi)

39. Văn hoá nghệ thuật cũng là một mặt trận. Anh chị em là chiến sĩ trên mặt trận ấy.

(Hồ Chí Minh)

40. Cảm động lòng người trước hết không gì bằng tình cảm và tình cảm là cái gốc của văn chương.

(Bạch Cư Dị)

41. Nhà văn phải là người đi tìm những hạt ngọc ẩn giấu trong bề sâu tâm hồn của con người.

(Nguyễn Minh Châu)

42. Chỉ có tác phẩm nghệ thuật nào truyền đạt cho mọi người những tình cảm mới mà họ chưa từng thể nghiệm thì mới là tác phẩm nghệ thuật đích thực.

(Lép-Tôn-xtôi)

43. Mọi lí thuyết chỉ là màu xám, chỉ cây đời mãi mãi xanh tươi.

(Gớt)

44. Tác phẩm văn học sẽ chết nếu nó miêu tả cuộc sống chỉ để miêu tả... nếu nó không là tiếng thét khổ đau hay là lời ca tụng hân hoan; nếu nó không đặt ra những câu hỏi và không trả lời những câu hỏi ấy.

(Biêlinxki)

45. Văn học nằm ngoài các định luật của sự băng hoại. Chỉ mình nó không thừa nhận cái chết.

(Sê-đrin, Nga)

46. Như một hạt giống vô hình, tư tưởng gieo vào tâm hồn nghệ sĩ và từ mảnh đời màu mỡ ấy nó triển khai thành một hình thức xác định, thành các hình tượng nghệ thuật đầy vẻ đẹp và sức sống.

(Biêlinxki)

47. Nếu tác giả không có lối đi riêng thì người đó không bao giờ là nhà văn cả... Nếu anh không có giọng riêng, anh khó trở thành nhà văn thực thụ.

(Sê-khốp)

48. Nhà văn phải biết khơi lên ở con người niềm trắc ẩn, ý thức phản kháng cái ác; cái khát vọng khôi phục và bảo vệ những cái tốt đẹp.

(Ai-ma-tốp)

49. Nếu như cảm hứng nhân bản nghiêng về đồng cảm với những khát vọng rất người của con người, cảm hứng nhân văn thiên về ngợi ca vẻ đẹp của con người thì cảm hứng nhân đạo là cảm hứng bao trùm.

(Hoài Thanh)

50. Cốt lõi của lòng nhân đạo là lòng yêu thương. Bản chất của nó là chữ tâm đối với con người.

(Hoài Chân)

51. Thanh nam châm thu hút mọi thế hệ vẫn là cái cao thượng, cái đẹp và cái nhân đạo của lòng người.

(Sê-khốp)

52. Tư tưởng nhân đạo xuyên suốt văn học từ xưa đến nay. Khái niệm nhân đạo có những tiền thân của nó, trong lời nói thông thường đó là “tình thương, lòng thương người.

(Lê Trí Viễn)

53. Con người đến với cuộc sống từ nhiều nẻo đường, trên muôn vàn cung bậc phong phú nhưng tiêu điểm mà con người hướng đến vẫn là con người.

(Đặng Thai Mai)

54. Một tác phẩm nghệ thuật là kết quả của tình yêu.

(L. Tôn-xtôi)

55. Nói tới giá trị nhân đạo là nói tới thái độ của người nghệ sĩ dành cho con người mà hạt nhân căn bản là lòng yêu thương con con người.

(Từ điển văn học)

56. Nhà văn phải là người đi tìm những hạt ngọc ẩn giấu trong bề sâu tâm hồn của con người.

(Nguyễn Minh Châu)

57. Điều duy nhất có giá trị trong cuộc đời chính là những dấu ấn của tình yêu mà chúng ta đã để lại phía sau khi ra đi.

(Albert Schweitzer)

58. Tôi hãy còn một trái tim, một dòng máu nóng để yêu thương, cảm thông và chia sẻ.

(Đô-xtôi-ép-xki)

59. Tác phẩm nghệ thuật sẽ chết nếu nó miêu tả cuộc sống chỉ để miêu tả, nếu nó không phải là tiếng thét khổ đau hay lời ca tụng hân hoan, nếu nó không đặt ra những câu hỏi hoặc trả lời những câu hỏi đó.

(Biêlinxki)

60. Ngôn ngữ nhân dân là “tiếng nói nguyên liệu” còn ngôn ngữ văn học là “tiếng nói đã được bàn tay thợ nhào luyện”...

(M. Go-rơ-ki)

61. Ngôn ngữ của tác phẩm phải gãy gọn, chính xác, từ ngữ phải được chọn lọc kỹ càng. Chính các tác giả cổ điển đã viết bằng một ngôn ngữ như vậy, đã kể tục nhau trau dồi nó từ thế kỷ này sang thế kỷ khác.

(M. Go-rơ-ki)

62. Yếu tố đầu tiên của văn học là ngôn ngữ, công cụ chủ yếu của nó và cùng với các sự kiện, các hiện tượng của cuộc sống là chất liệu của văn học.

(M. Go-rơ-ki)

63. Văn chương gây cho ta những tình cảm ta không có luyện những tình cảm ta sẵn có.

(Hoài Thanh)

64. Nghệ thuật là lĩnh vực của cái độc đáo. Vì vậy đòi hỏi người sáng tạo phải có phong cách nổi bật, tức là có cái gì rất riêng mới lạ trong phong cách của mình.

(Sách Văn học 12)

65. Các ông muốn tiểu thuyết cứ là tiểu thuyết. Tôi và các nhà văn cùng chí hướng như tôi muốn tiểu thuyết là thực sự ở đời.

(Vũ Trọng Phụng)

66. Người sáng tác là nhà văn và người tạo nên số phận cho tác phẩm là độc giả.

(M. Go-rơ-ki)

67. Trước hết là các nghệ sĩ lớn, sau đó mới đến các nhà khoa học, họ xứng đáng hơn ai hết được hưởng sự kính trọng của con người.

(Einstein)

68. Những gì tôi viết ra là những gì thương yêu nhất của tôi, những ước mong nhưc nhối của tôi.

(Nguyễn Hồng)

69. Mỗi tác phẩm đều có ít nhiều nhà văn.

(Thạch Lam)

70. Nghệ thuật đó là sự mô phỏng tự nhiên.

(Pu-skin)

71. Đau đớn thay cho những kiếp sống muốn cất cánh bay cao nhưng lại bị cơm áo ghi sát đất...

(Sống mòn, Nam Cao)

72. Tình huống là một lát cắt của sự sống, là một sự kiện diễn ra có phần bất ngờ nhưng cái quan trọng là sẽ chi phối nhiều điều trong cuộc sống con người.

(Nguyễn Minh Châu)

73. Phải đẩy tới chóp đỉnh cao của mâu thuẫn thì sự sống nhiều hình mới vẽ ra.

(Hê-ghen)

74. Con người đến với cuộc sống từ nhiều nẻo đường, trên muôn vàn cung bậc phong phú nhưng tiêu điểm mà con người hướng đến vẫn là con người.

(Đặng Thai Mai)

75. Chỉ tiết làm nên bụi vàng của tác phẩm.

(Pautôpxki)

76. Cuộc đời là nơi xuất phát cũng là nơi đi tới của văn học.

(Tố Hữu)

77. Nhà văn là người cho máu.

(Enxa Triole)

78. Văn học là nhân học.

(M. Go-rơ-ki)

79. Nghệ sĩ là người biết khai thác những ấn tượng riêng chủ quan của mình, tìm thấy những ấn tượng đó có giá trị khái quát và biết làm cho những ấn tượng đó có những hình thức riêng.

(M. Go-rơ-ki)

80. Nghệ thuật là lĩnh vực của sự độc đáo vì vậy nó đòi hỏi người viết sự sáng tạo phong cách mới lạ, thu hút người đọc.

(Phương Lưu)

81. Thi sĩ là một con chim sơn ca ngồi trong bóng tối hát lên những tiếng êm dịu để làm vui cho sự cô độc của chính mình.

(Selly)

82. Không có câu chuyện cổ tích nào đẹp hơn câu chuyện do chính cuộc sống viết ra.

(An-đéc-xen)

83. Văn học, nghệ thuật là công cụ để hiểu biết, để khám phá, để sáng tạo thực tại xã hội.

(Phạm Văn Đồng)

84. Tư tưởng nhân đạo xuyên suốt văn học từ xưa đến nay. Khái niệm nhân đạo có những tiền thân của nó, trong lời nói thông thường đó là “tình thương, lòng thương người.

(Lê Trí Viễn)

85. Sự cầu thả trong bất cứ nghề gì cũng là một sự bất lương rồi. Nhưng sự cầu thả trong văn chương thì thật là đê tiện.

(Nam Cao)

86. Nghệ thuật bao giờ cũng là tiếng nói của tình cảm con người, là sự tự giải bày và gửi gắm tâm tư.

(Lê Ngọc Trà)

87. Thiên chức của nhà văn cũng như những chức vụ cao quý khác là phải nâng đỡ những cái tốt để trong đời có nhiều công bằng, thương yêu hơn.

(Thạch Lam)

88. Nhà văn là người cho máu.

(Elsa Trisolet)

89. Một nghệ sĩ chân chính phải là một nhà nhân đạo từ trong cốt tủy.

(Sê – Khốp)

90. Không có gì nghệ thuật hơn bản thân lòng yêu quý con người.

(Van Gốc)

91. Văn chương bắt hủ cỗ kim đều viết bằng huyết lệ.

(Lâm Ngữ Đường)

92. Thanh nam châm thu hút mọi thể hệ vẫn là cái cao thượng, cái đẹp và cái nhân đạo của lòng người.

(Xê – Lê – Khốp)

93. Văn học giúp con người hiểu được bản thân mình, nâng cao niềm tin vào bản thân mình và làm nảy nở ở con người khát vọng hướng tới chân lý.

(M. Gorki)

94. Sống đã rồi hãy viết, hãy hòa mình vào cuộc sống vĩ đại của nhân dân.

(Nam Cao)

95. Mỗi tác phẩm nghệ thuật phải là mỗi phát minh về hình thức và khám phá mới về nội dung.

(Léonit Léonop)

96. Cái quan trọng trong tài năng văn học và tôi nghĩ rằng cũng có thể trong bất kì tài năng nào, là cái mà tôi muốn gọi là tiếng nói của riêng mình.

(Ivan Tuốc Ghê Nhiép)

97. Nếu tác giả không có lối đi riêng thì người đó không bao giờ là nhà văn cả... Nếu anh không có giọng riêng, anh khó trở thành nhà văn thực thụ

(Sê – Khôp)

98. Một tiểu thuyết thực sự hứng thú là tiểu thuyết không chỉ mua vui cho chúng ta, mà còn chủ yếu hơn là giúp đỡ chúng ta nhận thức cuộc sống, lí giải cuộc sống.

(Giooc – giơ – Duy – a – men)

99. Thiên chức của nhà văn cũng như những chức vụ cao quý khác là phải nâng đỡ những cái tốt để trong đời có nhiều công bằng, thương yêu hơn.

(Thạch Lam)

100. Công việc của nhà văn là phát hiện ra cái đẹp ở chỗ không ai ngờ tới, tìm cái đẹp kín đáo và che lấp của sự vật, để cho người đọc bài học trông nhìn và thưởng thức.

(Thạch Lam)

101. Nghệ thuật bao giờ cũng là tiếng nói tình cảm của con người, là sự tự giải bày và gửi gắm tâm tư.

(Lê Ngọc Trà)

102. Tất cả mọi nghệ thuật đều phục vụ cho một nghệ thuật vĩ đại nhất là nghệ thuật sống trên Trái Đất.

(Béc – tôn Bréch)

103. Không có câu chuyện cổ tích nào đẹp hơn câu chuyện do chính cuộc sống viết ra.

(Andecxen)

104. Cuộc đời là nơi xuất bản, cũng là nơi đi tới của văn học.

(Tố Hữu)

105. Sự trưởng thành của một thể loại được đánh dấu bằng cổ nhiên, nhưng rõ hơn lại đánh dấu bằng những phong cách.

(LLVH)

106. Nghệ sĩ là người biết khai thác những ấn tượng riêng chủ quan của mình, tìm thấy những ấn tượng đó có giá trị khái quát và biết làm cho những ấn tượng đó có những hình thức riêng.

(M. Gorki)

107. Nghệ thuật là lĩnh vực của cái độc đáo vì vậy nó đòi hỏi người viết sự sáng tạo phong cách mới lạ, thu hút người đọc.

(LLVH)

108. Phải đẩy tới chóp đỉnh cao của mâu thuẫn thì sự sống nhiều hình mới vẽ ra.

(Heghen)

109. Cái đen là cuộc sống.

(Secnursepki)

110. Các ông muốn tiểu thuyết cứ là tiểu thuyết. Tôi và các nhà văn cùng chí hướng như tôi muốn tiểu thuyết là sự thực ở đời.

(Vũ Trọng Phụng)

111. Văn chương phải là thể trận đuổi nghìn quân giặc.

(Trần Thái Tông)

112. Những gì tôi viết ra là những gì thương yêu nhất của tôi, những ước mong nhức nhối của tôi.

(Nguyễn Hồng)

113. Nếu những nỗi đau khổ từ lâu bị kiềm chế, nay sôi sục dâng lên trong lòng thì tôi vì Có những đêm không ngủ, mắt rục cháy và thổn thức, lòng tràn ngập nhớ nhung. Khi đó tôi viết.

(Lecmôntop)

114. Mỗi khi có gì chất chứa trong lòng, không nói ra, không chịu được thì lại cần thấy làm thơ.

(Tố Hữu)

115. Nhà văn phải đứng trong lao khổ, mở hồn ra đón lấy mọi vang động của cuộc đời.

116. Làm người thì không có cái tôi... nhưng làm thơ thì không thể không có cái tôi.

(Viên Mai)

117. Tình huống là một khoảnh khắc của dòng chảy đời sống mà qua khoảnh khắc thấy được vĩnh viễn, qua giọt nước thấy được đại dương.

118. Tình huống là một sự kiện đặc biệt trong đời sống, là kết quả của mối quan hệ đời sống nên nó éo le và nghịch cảnh.

119. Mỗi con người đều mang trong mình nhiệm vụ của người nghệ sĩ.

(M. Gorki)

120. Những kết luận khoa học như những thỏi vàng chỉ lưu hành trong một phạm vi nhỏ hẹp. Còn tri thức từ những tác phẩm văn chương như những đồng tiền nhỏ dễ dàng lưu thông len lỏi đến với người ta.

121. Như một hạt giống vô hình, tư tưởng gieo vào tâm hồn nghệ sĩ và từ mảnh đời màu mỡ ấy nó triển khai thành một hình thức xác định, thành các hình tượng nghệ thuật đầy vẻ đẹp và sức sống.

(Bélinxki)

122. Văn học, nghệ thuật là công cụ để hiểu biết, để khám phá, để sáng tạo thực tại xã hội.

(Phạm Văn Đồng)

123. Từ bao giờ đến bây giờ, từ Hômero đến kinh thi đến ca dao việt nam, thơ vẫn là 1 sức đồng cảm mãnh liệt và quảng đại. Nó đã ra đời giữa những vui buồn của loài người và nó sẽ kết bạn với loài người cho đến ngày tận thế".

(Hoài Thanh)

Mời các bạn tham khảo thêm nhiều tài liệu học tập khác tại

<https://vndoc.com/hoc-tap>